

סא

ורדוקרל מט. 12
מסיבת ועדת הכלכלה
סיון ג' ז"ב כ"ב תשי"ב 11.12.51
בועה 10,00

- היו"ר מ. בנצוב
- ב. אבניאל
- ע. בנצוב
- ע. גונדל
- ס. אונא
- א. אורי
- א. כהן
- ד. פלדמן
- ע. פרלמאן
- ע. קרייס
- ע. אסף
- א. ספיר
- ד. ליבניץ

מלידת יום:

מר קיסרון - מטעם סדר הטקסטי
מר הנגבי - מטעם סדר הטקסטי
מ. פאטנטה - הכתובה.

מר זמניח:

א. דו"ח ועדת המינהל בענין המרכת תוקף
תקנות עת חירום (פיקוח)
ב. המסד הפיננסי על דו"ח ועדת המענה
לעניני יבוא, קיצוב ופיקוח.

סדר ה - הו"ר ה:

היו"ר מ. בנצוב: פתח את המסיבה.
בקרית ספר דבוע לרו"ח ועדת המענה
בענין המרכת תוקף תקנות ליעת חירום (פיקוח) בעניני כהן נצוב
משרד הטקסטי ועל כן אני מקור מכל לשיי עיף זה בזמן קצר
אבקש את יו"ר ועדת המינהל, א. כהן, למסר דו"ח על עבודת ועדת המענה.

מ. כהן:

זהו הדו"ח הקצר ביותר, רוב חברי הועדה
הציעו להעביר את התקף התקנות ל-6 חד"ל.
חבר הכנסת פרלמאן רשם לעצמו זכות המליצה הסעיף המדויק את תוקף
התקנות ל-3 חד"ל, נא ד ליי שחבר הכנסת ליבניץ רוצה לרו"ח לעצמו
המליצה אף היא ל-3 חד"ל.

המסלול בקרה להעביר את תוקף התקנות ל-6
חד"ל, מתוך הנחה שהדיון בחוק הכללי ימשך 5 חד"ל כי בינתיים
יש לדון בתקציב.

היו"ר מ. בנצוב:

חבר הכנסת ליבניץ אינו רוצה המליצה,
אלא אני רשום.

ב. מבנימל:

אני מבקש לרשום לי הסתייגות האפשרית,
להגדיר את חוקף התקנות ל-3 חדשים.

היו"ר מ. בנטוב:

כיישנו סעיף זה ואנו עוברים לסעיף הבני:
הסך הסיכונים על דו"ח ועדת המטה לעניני

יבוא, קיצוב ומיקוח.

בדצמבר להזכיר לחברי הועדה בבישיבה האחרונה
דנו בסעיף הסדר על סיכום, עונש מאסר מניסוח ועונשי הדמינסטרטיביים
על עבירות הקטנות במיקוח ובחוק חור. ואם החלטנו, שנכנס סעיף זה
לאחר שנשמע חוות דעת משרד המשפטים. מכיוון שנציג משרד המשפטים יושב
מתו בשמע את דבריו ואחר כך נעבור להלכות. לפני כן בדצמבר להסביר
לנציג משרד המשפטים את הדעות הנוגעות שהולטו.

חברי ועדה חדרים אבי ו אה דאגת לכך,
שהסיכום בקרב עם עבירות כלכליות על הפיקוח והחוק השחרור היה מטי מדי,
והיו מקרים רבים שהוטו עליהם עונש כספי בלבד. בשמעה דעה שצורה כזו
של עונש אינה מסמט גורה הפחדה מספיק, ביוון שישנם עבדים שמהם
מכניסים את הקנס המיועד לקולציה שלהם. כמה מחברי הועדה הציעו
להסליץ בפני הממשלה לחוק חוק שיקבע עונש מאסר מניסוח על עבירות מסוימות
בהן זה כדי שהופט לא יהיה חופשי להקל בדין ולאפשר לעברייני להתחמק
על ידי תלוח קנט.

הוצעה הצעה של סתן סמכות לממשלה להטיל
במקרים מסוימים, נשיט הדמינסטרטיבי. בצורת סבירת חנויות או לזלזל
רציון. להצעה זו היו בני ואריאנטים: כמה חברי הציעו, מוסד סנהלתי
לעסנוים על אונשים סנהלתיים וחברי ועדה אחריה הציעו, שהעונש הסנהלתי
יוכל לעמוד בחוק רק עד בידור המשפט.

בתי בקודות אלו היינו רוצים לנסוע חרות
דעת נציג משרד המשפטים.

ע. בונריו:

סזמן התענינותי במאלה זו של עונש מאסר
מביטלי, למשלתי יודעית ודין שלא
היה לי כל ספק ביחס לעמדתם לגבי המלחמה בשוק שחרור אסרו לי, כי הספחה
בעונש מניטלי היא בכך, שהטופט עלול לשחרר את המאסר לגמרי, כי אם
העבירה תהיה חמורה יחייב אותו בעונש מניטלי, אבל היות ואין דרגת ביניים
לא יעניש את אלה שעברו עבירות לא כל כך חמורות. לכן אני מספק את
מבחינה המלחמה בשוק השחרור טוב לקבוע עונש מניטום.

מר קיסרנו:

לא היתה לי שום הזדמנות להתייעץ בענין
זה לא עם שר המשפטים ולא עם היועץ המשפטי.
זאת אוררת, כמה שאני אומר כאן, אני מניח שאומר במסגרת השר והיועץ
המשפטי.
ביחס לשיפוט האמיתי, המצב הוא חמור, אני
סורה בזה. מצד אחד הטופטי הקצועיים עמוסי עבודה, וכל מלפס משר
סוגס במני יוט מקצועי במסך זין הב, ובכדי להתגבר על תקלה זאת נבט
מניטומים אחרים הנהגנו לגבי המיקוח הכלכלי את בתי-הדין למניעת כספדות,
שבהם יושבים שופטים מקצועיים ואנשי ציבור. לצערי, קשה לומר שבסיון
זה הצליח. למעשה קרה דפופים, שה נציגי-ציבור, לא ופיעו לישיבות.
כלומר: הציבור שעליו הציבו להישען הכשיל אותנו במידה מסוימת,
והטול לה דנה כעת באפשרות, מצד אחד לשחרר את הציבור, ובצד שני לזנוע
דחיות נוטות על ידי מי הופעת נציגי הציבור.

היו"ר מ. בנטוב:

שמעתי מקור מסויים שסיבת העיכוב
איננה בעוזה כל-כך בעונש עבודת הטופטים
כמו שהיה בעוזה באי-הכנת החומר על ידי התביעה. האם יש לזה יסוד?

סדר סינימור:

קשה לי לענות על שאלה זו. אני יודע
שהתביעה עוסקת בעודת. אבל עד כמה
סידוע לי היא עוסקת במאציה להגיש את התיק
מבין שרוב הזמן עורך לא בין זמן תמיסת העררין להגשת התיק, אלא
בין יום הגשת התיק להתחלת הדיון בבית-המשפט.

אשר לעונש סינימור, חבר הכנסת גוברין
אם ככה את מה שרציתי להגיד. הסופטים בפנינתו הם יהודים, יש להם
לב יהודי, ואם שרש רואה לפני-בן-אדם, שיש לו ברירה לשלוח אותו
לבית-סוהר לתקופה מסוימת או לקנות אותו בכסף מסוימת, הוא מעדיף
לזכות אותו בכלל. אף-על-פי-כן מנו דניה עכשיו בהצעה לקבוע עונש-
סינימור. זאת אורת - אני מדבר על הצעה שעדיין אינה מגובשת - לא
לקבוע תקופת-סינימור, אבל לקבוע את העובדה שעל עבירות מסוימות
אין העונש רצוי להסמפק בקנט, אלא מוכרח להטיל מאסר. מנו יוצאים
מהנה זה, למס סוהר מסוימת ילך לבית-סוהר, אין זה חשוב כמה זמן הוא
ישב שם, עצם העובדה שהוא יושב בבית-סוהר, יש בה מחוכמת העונש
לכן, ישנו עכשיו רעיון לחייב את הסופט לשלוח עררין לבית-סוהר מבלוי
לקבוע תקופת-סינימור. על-ידי-כך מנו מקווים, שהסופט לא יזכה את
הנאשם. רעיון זה הוא מע לפני ימים מספר על ידי היועץ המשפטי, אנו
דניה בזה וכשתגבש הצעה נביאה בפני הממשלה. אני כשלעצמי רואה ברעיון
זה את המכרות היחידה מולי להתגבר על הקושי בטיפול עברייני-הפיקוח
והסוק-המחור.

אשר לעונשי סינהלתיים, הרי לפי המצב
כיום רצוי מסדר המסחר והתעסיה בדרך סנהלתיית לכבוד מפעל על ידי שלילת
רעיון. שיטה כזאת של עונש סינהלתי קיימת. אולם מבחינה משפטית ישנם
מסקות את שיטה זו בכונה וישנה הצעות להגדיר זכר זה באומן אחר,
מסדר המסחר והתעסיה, או רשות אחרת שתמסנה לכך, שהיא רשמית לכבוד
את המפעל עד-לבירור הדבר בבית-משפט, ובתנאי שתוך זמן מסוימת יוגש
התיק לבית-המשפט. ג זאת איננה הצעה מגובשת, אלא רעיון העומד להתקבל
ויוגש לממשלה.

ז. ספירה:

סנימורני המרטי בקנה עם עונשי מאסר -
הייתי לפני חבלי מידות אבי-בית-דין -
אני רוצה לשאול, מבחינה זאתל חסלת עונש סינימור, כי לי נראים הדברים
חסודים מעד. כיום אין קנט סינימלי, לא רק עונש סינימלי. הוא מתקן
להנהיג, שיהיה קנט סינימלי שיתן מיוזם אינדיקציה לפי חומרת העבירה,
מחובן, שבכל פסק-דין ישנו קנט או מאסר. במקרה כזה ימנע הסופט
במצב כזה, כי הוא יטיל קנט גבוה ואם הנאשם לא ירצה, או לא יוכל,
לשלם את הקנט, ילך לבית-הסוהר, או החיפך, על ידי כך נופל להליג את
קצוננו.

היו"ר מ. בנטוב:

האם מי אמר להצ יד את עונש המדינימור
להיקף העבירה?

ז. ספירה:

ישנן פעולות שאינן יכול להעריכן בכסות.

א. כהן:

ברצוני לשאול את היועץ המשפטי, בקשה עם
הרעיון שישנו בממשלה, האם הממשלה רואה
אפשרות, שבמקרה ליבוא לינוי ויחוסל העונש המינהלתי של סנימור ממעל,
ובמקרה כבוג ההצעה שאתה דיברת עליה, האם יש סיכוי שבזמן מתקבל על
הדעת יוכל בית-המשפט לברר את המסמך, כי אם זה יימסך לא יסלם אלא
חדשים, זוהי חבלה בייצור בסדינה. בשבוע שעבר העליתי תענה, להמשיך
בשיטת העונשית המינהלתיית, אבל בתנאי של אפשרות של ביקור סינימור גם כן
סנהלתי.

ד. עונות:

השתתפתי בדיון על חוק הסוחר והשלטונים, ושם דנו על עונות סיניסות. גם היתה דעה שצריכים לקבוע כפרוינציס מספר, ואפילו יום אחד, אבל לא במספר גב, כי גם במקרה זה יש רשות לכופף להחליף את העונות בקנס בהגבלה של 200 לירות. היו חברים שדרשו למצוא בלימוד מקובע את המספרות של החלפת מספר בקנס. אולם היו דעות מתנגדות, שאין לעשות זאת. גם כהן וברו צריכים לקבוע כלל זה. הם וברו רוצים שיהיה לפי קו זה עונות סיניסות של מספר, והוא לא מפילא תיסאר מידי הטופס המספרות של קנס, אלא גם וברו רוצים שתהיה מספרות כזאת? בויכוח בוועדת חוקה היתה דעה שעל עבירה של לקיחת כוח צריך לקבוע עונת סיניסות של מספר, ואפילו גם זה יום אחד. הייתי מבקש את היועץ המשפטי להבהיר נקודה זו.

ע. גובביו:

ברצוני להעלות שתי הצעות. הצעה אחת - אנו בכנות רוצים שהמסילה תעשה טענה, שיש בו מסוג - לא מגיד חיכול - מצדו חוק הסוחר, עלינו לתמוך בהצעת חבר הכנסת אידוב כהן - גם לא טעיתי בביטוח דבריו, זאת תהיה הצעת - שתן כמכות לענשיה סינהלתיים ושתן כמכות לעירעוריים סינהלתיים. זוהי הצעתו של חבר הכנסת אידוב כהן, ואני סבור שהיא נכונה ובתאימה לרוח דיוני הוועדה. מינני סכיר סק דים - אני יודע את ה סתה המתנהלת מסביב למנגנון - פקידים גבוהים לפחות, שיש להם ענין שטטעל ייסגר ולא תהיה תעסוקה.

אם מיננו רוצים לשחק מסחק של דיבורים ביחס למלחמה ביוק הסוחר וענין עונת סיניסות, אני תוך בהצעה שהיו"ר שאל אותה כשאלה, כלומר אני רוצה להפוך אותה בהצעה. מיננו יונשים סה יודעי דת ודין, הוועדה צריכה להמליץ בטני המסילה, אלקבוע גיהס למלחמה בגז החוק הסוחר, לגבי עבירות סרויכות, עונת מספר סיניסות. אני מניח שבפורסולה כוללת זאת יודעי דת ודין ימצאו דרך להבטיח את הדברים. לא יתכן שבענין כה מסריע בגירור שלבו, על כל פניה אחד תוכריעים, נעבור לסדר היו מתוך כל אחד מאתנו יעמיד פניה של יודע דת ודין והחוק הסוחר ימשיך להתולל. אני סבור שהמסילה של ועדת הכלכלה שתהיה טובת על שולן הכנסת יכולה בעצמה לפעול הרבה טוב, היא בלבד לא.

פ. פריסין:

ביחס לקיטת העונות הסיניסות המנהלתיים לא נראית לי היתה טענה עליה במסדר המשפטי. אני מבין שיכולות להיות שתי שיטות: 1. עונות מנהלתיים 2. הבאת העבריים לבית הדין. שילוב שתי השיטות אינו נראה לי. אני מבין שלמסילה יש זכות לבחור בין שתי השיטות, כי אחרת יכול להוציא קצב סמך לא צוח גם למסילה. נניח, שפעל כנגד בטופן מנהלתי ואחר כך סוגא אחד לבית דין ובטעם זכאי. מה יהיה על המפעל שבסגר ומה יהיה על בעל המפעל שבגרה לו גזק חמרי ונזק לסוף דבר זה יכול לסגך סמך ומה כזה יבוא וידרוש סיניסות, ויהיה רשמי, לדעתי, לעשות זאת. רק מטעם זה לא נראה לי שילוב שתי השיטות. אני מקיים שהבדירה לבחור בין שתי השיטות תהיה בידי התובע.

אשר לשאלה קנס או מספר סיניסות, הדין עדין כמה שידוע לי העבירות שלהן נוגעת טענה זו הן עבירות טכניות בלבד ועל פן מינני חונק בהן מצדיות עונת מספר. אני סבור, שענין זה צריך להשאיר להיסטוריה של הקונס. קשה להגיד שהווסטים דנים את העבריים בקנסות קלים רק מתוך זה שהם יהודים ועל להם לב יהודי. אני מניח שהם שוקלים זאת לאור המליכות של כל מקרה ומקרה.

ג. לביא:

אינני מרחם על עברייני החוק הסוחר, אבל יחד עם זאת לא צריך להיות סילוף דין, כי זה יכולים לתלות רק במקרה של זיוף תוצרת או מספר להפיל עונת מנהלתי על עבירה של מספר בעסק הסוחר. זאת צריך לברר הטופס.

אני תומך בהצעת עונת סיניסות גם במספר גב בקנסות.

א. בורגנו:

גבי אבני איבני מרחם על עברייני הסוה
החור, אבל גם לא על האדמיניסטרציה.
אני מבין שגם מאד לאדמיניסטרציה לכבול את ידי השופט ולתת לו הוראות.

ע. גוברין:

כי הציע זאת?

א. בורגנו:

מטרה המסוימת, שיהיה חוק שיחייב את הסוה
להוציא פסק דין בצורה אדמיניסטרטיבית.
אני רואה בזה סכנה גדולה ל סילוף עצם המוסגים "שופט" ו"בית משפט".
ואני מתנגד לזה מאד, אני מתפלל שרוב חברי הוועדה תווכחו בעמדה זו. אני
שוקל במצפוני את זהותי בכלל עבירה, שאם קונה סוכר בסוה השחור, בזמן
שהאדמיניסטרציה שיש לה מונופול על חלוקת הסוכר, לא חלקה סוכר במסך 3
חודשים. יש לי ספיקות את זהות עבירה וכנראה גם ליסופטיה היו ספיקות
כאלה בשעה שהענינו את העברייני בצורה קלה ביותר. איבני חוטא שיש לנו
זכות מוטריה להגביל את שיקוליו של השופט.

אני מתנגד בפרינציפ לעונשי אדמיניסטרציה
איבני חוטא שהאדמיניסטרציה יכולה לסגור מפעל או לנקוט באמצעים מנהלתי
אחרים בלי פסק דין של שופט. בשנה מבית ואומן איבני יכול להמכיס להצעת
בציג מטרה המסוימת לסגור מפעל עד להידור המספט, כי זהו ענין של חרשים
אמפלו עם זה יהיה אחר, עם סגירת מפעל אריכה להיות דרך של ערעור סיוע,
בודאי לא בפני מי שסגר את המפעל, אלא צריך להיות חוק צבורי לסגור זה,
ויחד עם זאת צריך לקבוע בחוק מתן זכות לנפגע לתבוע סיפויים עבור
הנזק. יבגורו לו, במקרה שגית המספט יזכה אותו, יחד עם זאת צריך לקבוע
כחוק, שהמסכות הנוגרת את המפעל חייבת לסגור את הסיבות שהניעו אותה
למפעל זה, כי למי הצעת החוק המונחת על גולחן הכנסת, הריאות הסומטכת
רשאית לסגור מפעל ומינה חייבת לנוק את הסיבות.

ד. פלדמן:

בקרר לענשים מנהלתיים, יש לי נסיון רב
בשטח זה, והתברר לי שאנשי המספליגים
בעונשיים אלה טעו לא פעם. לא תמיד אפשר להשתמש בנושק של עונשיים מנהלתיים
הייתי שופט בבית 1945 ונזכחתי לדעת שגם שופט עלול לטעות לפעמים, לא כי
שכן פקיד, ויהיה זה הפקיד הרוב ביותר. גם כיום כוללנו מעונשיים בעקבות
הסוה השחור, אם כי איבני יודע את איבנינו אופטימיסט אחד שיחשוב
שבוכל לעקור אותו כולו. אבל חובתנו וחובת כל הצבור לצמצמו עד כמה האפשר
ואת זאת עלינו לעשות בכל האמצעים העורדיים לרשותנו. אין ויכוח אם יש
לאחוז באמצעים הדדמטיים ביותר, השאלה, האם האמצעים הדדמטיים לא יתקבלו
בצבור כדבריהם שאין להם שחר ולמעשה אין עוקרים את הסוה השחור, צריך לאפשר
לעברייני, כפי שהיה בהוג בימי המנדט, להסביר את הענין ואחר כך צריך
להיות סיפוט מהיר. יש לקבוע ועדה צבורית לערעוריים, כדי שבמסך 48 שעות
אפשר יהיה להגיש ערעור.

ה. אבניאל:

אני מערער בכלל על הרבה מן הנעשה בשטח
הקיצוני והמיקוח מצלנו, אם זה כך צריך
להיות או לא, אבל כאשר אנו חייבים בשיטה כזאת, אין לי ספק שכולנו מעוניינים
השיטה תונהב כהלכה ותהיה יעילה, ומבחינה זו אני רוצה לבדוק את הענין
העומד לפנינו לדיון שתי בקורות רמות: א. צודקת; ב. יעילה.

אני מתחיל מנקודת המידת הראשונה. אין לי
כל ספק שגם אם אנו רוצים להחמיר ביותר, אסור לנו להפוך את הדין לגישה
סרידומית של האדמיניסטרציה. לא יתכן שאותו גוף יהיה תובע, מוציא פסק
הדין, ומוציא לפועל את פסק הדין. זהו איסורו מה שאנו רוצים לעשות, אם
רוצים אנו לסגור לאדמיניסטרציה ענין זה, ולבדק את סכנת רוצח בכל חוק, אלא
במקרים מיוחדים של זיוף התוצרת. אולם במקרה כזה, תוך שבועיים מוכרה
להתקיים הבירור ודוקא בבית משפט ולא באדמיניסטרציה. בית המשפט צריך
להיות מורכב מ-2-3 בציגי צבורים במקרה שהנאשם יזכה, יהיה רשאי לדרוש
פיצויים מהמסלה והמסלה תצטרך לתת לו פיצויים אלה.

ביחס לנקודה השנייה של סיומום מספר, ברצוני
לומר, שלדעתי, הסוה השחור נעוץ ברקע, כנסיבות ובתנאים שאפילו עונש

מאסר לא יעקוד אותו מהטורס. אבל כל זמן שאנו חייב במספר כזה, אני מוכן להסכים לעונש מאסר. טועה חבר הכנסת בז'רנו הסבור שאין לנו לירות חסריות לעשות זאת. אנו רשות מחוקקת ויכולנו לקבוע שבמקרים חסריות - ואני מדגיש: חסריות - הטורס חייב לתת סביטור מאסר או קנס בכוונה.

י. ספיר:
לפי מהלך הדיונים אני מתחיל לחשוב שאנו נחטים את הטורס לא מעט אם שכל הדיונים על מצב המספר והכזונות והתמסרות הטורס החוד, בגיע לידי מקובלת במסג העונשים בלבד. אני חושב, שהמוצא תהיה מה שהיה עד היום - רוב פעם יאמר שוק שחרר ורוב פעם תהיה הפקרות ויחס של זלזול וביטול לעצם החומרה המסיכולוגית של המספר בענין הרוק החוד.

אשר לעצם הענין, ברמה לי ערוב פעם נחטים את הטורס, זה לא נסיה את הדגש על הנקודה החירנית - הפקרות כל הבאת העבריינים למספר פידי, כי אחת המיבות להקלת התופסים בעונש, לדעתו, נובעת מהחוד בקיום המספר, כי גם לעדי וגם לתובע אין רצון לרונ בענין עקרה לפני זמן מסוים. התוצאה היא, להתובע מתיחס לענין בביטול, העדיף אינו זוכרים מה שהיה לפני זמן מה, והטורס כתוצאה מזה מתיחס בקלות כלפי העבריינים. אם לא נפתור את הבעיה הזאת ישנן תלי אפירות - או שלא בגיע למטרה בדרך משפטית ובחטיב את הענין בדרך מנהלית ובגיע לידי חירות, ושוב פעם ברמה לי אנו מתעלמים מקורטיב עקריים: מה נעשה כדי שהמספרים יעקודו סיד - כל כך לא מסענו ולא כלונ.

לכן, אני בורס, נעמיד בעיה זו במרכז הדיונים. אני טוען מתיחס לכל הבעיה ל בני החוק בקשר עם ענין זה, מאסר יהיה לרונ רק אם תובא בפנינו הצעה מסוימת. אני טוען אין להמאיר בידי אנשי האדמיניסטרציה והמיקוח את היקול זה יפוט המספרים. אבל את זאת אני מוכר מתוך הנחה הדיון המעלי ייערך על הצעה מסוימת תובא לפנינו.

היו"ר ס. בנטוב:
ברצוני להבהיר אתי נקודות:
א. בישיבה הקודמת קבלנו מה אחד הצעה

על הקמת סגנון של יפוט כהיר; ב. אם אנו מסליצים על סביטור עונש מאסר במקרים מסוימים, אם אנו מסליצים על צורה מסוימת ל אונש מנהלתי - איננו דנים על תוכן החוק. אם הממשלה תקבל את המלצותינו היא ודאי תציע חוק שיהיה בפנינו ואז נדון על הפרטים. היו אנו מדברים על כך, אם אנו צריכים להמליץ במסגרת המספרים יגש לעבוד חוק מתאים בענין זה, ועל כך צריך להחליט.

סר סיפרו:
קוד כל ברצני להעיר של הערות מליות. מאסר על-ידי חבר הכנסת כהן, במילוי השאלה עושה לדיון בממשלה. כנראה שבאן חלה אי-הבנה. אמרתי שמספר המספרים דן בענין זה וחו"ב להציעו למסר לה.

בקשר לשאלה הכללית בדבר עונש-סביטור, ברצוני להדגיש דבר אחד: בארץ אנו רגילים, במסגרת זה; לשיטה האנגלית-מסכית, הקובעת רק עונש-מסכית. אין זה ישיטה הונגריזציה, לחסר, ברוב המידות, מרבות-הקונטיננט היו ענשי סביטור, עליו אנו מסמך 25 שנות-שליון המבוסס התרגלנו לשיטה האנגלית-מסכית, אך לא רוצים להנהיג בכל הצעה עונש סביטור, דבר שהמכני.

הערם כללית מחרת. ועל לנו להחליט אם מעמד השופטים, נעשה ביקורות על השופטים, איננו מוכר שהיא בלתי מוצדקת, אבל נדמה לי שחובה עלינו לחוק את מעמדם ולתת להם אפשרות להראות לציבור שהם ראויים לשלא את המקדד, ולא להחליט את מעמדם, כי על-ידי כך נעביר יותר כדי מסכיות סידיות לודי הרעות המבצעת.

אשר להצעת חבר הכנסת כהן, שהטורס חייב

רעדה הכלכלה
11.12.51

לתת קנס-סיניטום, ובכךרה שהעבריים אינו יכול ללחם ילך לבית-הסוהר, הרי ע' כל הכבוד לייטה זאת, היא אינה נראית לי, כי ההכרעה בדבר, אם אדם צריך ללכת לבית-הסוהר או לשלם קנס, צריכה להיות בידי השופט. אני חושב הדיון צריך להיות בכיוון, שהשופט צריך להכריע אם אדם צריך לשבת במאסר או לא, ולא להחליט את הדבר לאמצעי הספייטום של הנאש.

חבר הכנסת בנטוב הציע להצטייד את קנס-הסיניטום לריוח שהעבריים הרוויח על-ידי העבירה, שנת 40 קיימת, לסט בפקודת-הכנסת, ויש מאסר, שמי שמבדח סחורות - דינו קנס פ' שלטה סטורי הסחורה. כבר מה אפיה להנהיג לגבי עבירות סטויימות, אבל לא לגבי יתר העבירות שישנות לפיקוח הכלכלי. אני מציע זאת לסדר הספייטום אבל אל לנו לשכוח, אין זו פתור את כל הבעיה.

אמר לראלה של סגירה מנהלתית. כאן הוצטו כמה הצעות. אני רוצה להביא אותן דבר שב' על-ידי חבר הכנסת לפ' יאחזיק. סגירה מנהלתית צריכה לבוא, לדעת, אך ורק במקרים אדם זסיף טציפס-טיון, ועל-ידי כך ליכון את הציבור.

ע. גורביץ

אם נספר לבית-החרושת סטוייט חומר-גלח ליצור X סכססילית, וכאש' אה' קונה חולה מספר 42 ואחרי כביסה ראשונה היא נהפכת לכסוף 38 - מותר לסגור את המפעל, אלא אין בזה סכנה לציבור?

מר קיטריץ

אספר להאשימו. על הוא חפשי את חומר-הגלח שביתנו לו, אולם סגירה מנהלתית תבוא בחשבון אך ורק ביחס לעבירות סטויימות, ולא לגבי כל סגירה של ספסרות.

אמר לראלה סי ידון-בעדעור, הרי כפי שאמרתי, אל לנו להחליט את טעמו השופטים, הליתי מציע ליועדה לסקול רעיון כזה: בכל סגירה מנהלתית על המטרה להגיש תביעה לבית-המטפט, תוך זמן סטוייט, נניח שבוע-שבועיים, ואז תרגע שהתק הוגש צריכה להתקיימת לבוא נבקשה לשופט להאריך את צו הסגירה, והנה, השופט חושב שאין מקום לכך - הצו מתבטל, אם הוא חושב שיש מקום, הוא חשאי להאריך את צו-הסגירה עד לבירור המטפט, ואני מבקש שהיועדה לסקול רעיון זה.

בשאלה שאלה ביחס לפוצויות, ברצוני להסביר לכם: כמעט כל חסוד בעבירה סכססילית לבית-סוהר זהו עלול לסבת עם חרדטיו עד לבירור המטפט. אחר-כך תברר שהוא זכאי, אין חוק קיים הקובע שהדינה חייבת לתת לו פוצויות, לכן, הינני יודע את אפשר להטיל עול כספי זה על המדינה, כי יתכן שמפחד שהיא תצטרך לעמוד בהוצאה כזו, היא תמנע בכלל מלנקוט בצעד זה, ואנו רואים אותו, במקרים סטוייטים כהכנה.

אמר לעונש-סיניטום, חבר הכנסת אונא אמר שגם אם כתוב בחוק שצריך להטיל מסור, השופט יכול להחליטן המיד בקנס, זוהי אי-הבנה. בחוק שוחד ושלפונות מאסר: דינו מאסר עד חמס סניטום. הוראה כזאת שספעות, שהשופט רשאי להטיל קנס במקום מאסר. אולם, אם אנו נחליט, שהשופט יהיה חייב להטיל עונש מאסר, והחוק יאמר זאת במפורש - הוא יהיה חייב לעשות זאת, השאלה הזאת צריכה לעמוד לדיון בכנסת, א' הרשות המחוקקת, ולא האדם ביסטרטיבית מקבלת עליה את החקירות הזאת להגיד לשופט במקרה של העברה סטוייטת - אתה חייב להטיל מאסר. ברור לי דבר אחד. אם נגיע לכך, נצמצם את תחולת הוראה הזאת לעבירות סטויימות, אנו נצטרך להזכיר את העבירות, שלגביהן מחייב את השופט להטיל מאסר. אולם אמרתי, ואני חוזר ואמר: אינני רואה מקום לעונש אדם ביסטרטיביל בחור עונש, אני רואה מקום לסגירה-מנהלתית במקרים סטוייטים, וסגירה זו, כפי, אמרתי, צריכה להיות מאוסרת על-ידי בית-המטפט. עונש-אדם ביסטרטיביל בחור עונש חוזר, אינני רואה מקום לו, וחושבני שסדרה המטפטית היתה מתנגד לכך, אלא רק על-ידי אמצעי פרימלסבי, על-ידי סגירה שמהותה אינה עונש.

היו"ר ס. בנטוב:
אנו עוברים לסלח הסיכוסים, עלינו להחליט אם אנו מטליצים על חובת-עונש מאסר מינימלי על עבירות סטטיסטיות, מבלי לפרטן.

היו"ר ס. בנטוב:

י. ספיר:
ישנה הצעה, שנדון בענין זה רק לאחר שמסדר המספטים יביא לפנינו את הצעתו.

י. ספיר:

היו"ר ס. בנטוב:
השאלה נתעוררה בוועדה, והחלטנו לטמוע הוות-דעת נציג מסדר המספטים, מטענו את נציג מסדר-המסל טיב, אסדר לקבל את דבריו, או לא, אבל עלינו לסכם בקודה זו.

היו"ר ס. בנטוב:

י. ספיר:
הצעתי הנגדית היא, שנדון בענין זה רק לאחר שתוגש לנו הצעה על-ידי מסדר המספטים.

י. ספיר:

המספטים.

א. כהן:
הצעה לסדר: אני מבקש לדחות את הדיון בקודה זו לטוב ימים. איננו עומדים בפני גמר כל הסיכוסים, עדיין עלינו לדון בכמה אנקודות נוספות, על-כן אני מבקש לדחות את הסיכוס בקודה זאת על-מנת שתהיה בידי שהות להתליעץ עם מפלגתי.

א. כהן:

היו"ר ס. בנטוב:
אני סבור שאיננו יכולים לעשות זאת. בישיבה הקודמת ביקשו לטמוע את חוות-דעת נציג מסדר המספטים ואחר-כך לפתח, היה די זמן להתליעץ. אינני רוצה לכפות על חבר הכנסת כהן שיצביע בטעה שאיננו יכול לעשות זאת, אם הדעות תהיינה שקולות, נאסדר להצביע פעם שניה, אם לא - אני זורן לו אפשרות לצרף את קולו לאחת מההצעות.

היו"ר ס. בנטוב:

א. כהן:
אני סבור שקבל זאת.

א. כהן:

ע. גוברין:
לדעתי, קשה לסרב לבקשה כזאת. היא יכולה לקרות לכל אחת מהסיעות, אני מציע להענות לבקשתו זו, ובישיבה הבאה נסכם, מבלי לערוך כל ויכוח נוסף.

ע. גוברין:

היו"ר ס. בנטוב:
לחבריה קל לקבל הצעה זו, כי אינם אחראים בעד הבאת הענין לסליאה. אני בזו"ר אחראי בעד הבאת החומר, ולדעתי אנו סוחבים את הענין יותר מדי.

היו"ר ס. בנטוב:

ע. גוברין:
אני מציע שהיו"ר ירצה לו, לדעתי, יותר מדי, ואני סוחב נגד זה. אינני מסכים כי לאחד מחברי הוועדה, שיאסר עלו שאני סוחב את הענין יותר מדי. אני רוצה לגמור עבודה זו ולהעבירה לכנסת, איש לא מנע כהיו"ר להזמין אותנו מטעמים בטוב לישיבה, לאף אחד מין ענין לדחות את הבאת המסקנות בפני המליאה, לרוב? ודאי לא. למיעוט? - אני מניח גם לא. אנו עומדים בפני בקשה שמפלגת אחת המסיקה את כל הכנסת, כי חבר הכנסת בן-אחרן הודיע לסייעתו מבקשת להפסיק את הישיבה. אני מציע על בקשתו ל חבר הכנסת כהן, אבל ישנם איזה ביסוסים מצלנו, שכולנו שוכחים על זה, שכאשר סיעה מבקשת דחיה - מקבלים זאת.

ע. גוברין:

היו"ר ס. בנטוב:
אני מציע שאם על הערתו של חבר הכנסת גוברין, לא אסרתי שסייעתו מעוניין לסחוב את הענין, אסרתי עלחבריה יותר נוח, כי מליאת אי-אפשר לפנות בטענות. אנו נבדלים מיתר הוועדות בכנסת בזה שקבעו לנו סוג, ואנו עברנו אותו.

היו"ר ס. בנטוב:

ההצעה המסתובבת פה היא, שתהיה רשות למטמלה במקרים סטטיסטים לסגור סמל או ללול נסיון לתקונה של שנה-עיים, על-מנת שאפשר יהיה לתקן בזה רק לפי הוראה של הסופס.

היו"ר ס. בנטוב:

סא/ז.י.

ועדת הכלכלה,
11.12.51

ההצעה היתה, לא בקריית סטודיוסים,
אלא בקריית המפעל זייף טיב או כמות.

ב. מבניאל:

אני מבקש להצביע את הנוסח שהוצע
ע"י היו"ר.

ע. גונברין:

ישנה הצעה האו רח, שתהיה דלות
לבט לה לסגור מפעל או לשלול אסיון
רק במקריה פרבילטיביים הסתייגתי מפעולת זה.

י. ספידי:

בהצעה זו ישנה שלשה חלקים: (א) סגירת-
מפעל רק למטן שבועיים ואחר-כך רק
על-פי הטלצת שופט; (ב) זכות-ערעור מנהלתי טיד; (ג) הגבלת ל
הפרוצדורה הזאת למקריה סטודיוסים. יש טי. טוען: רק במקרה של
זיוף טיב וגניבת-כסויות, ויש טי. טוען: במקריה של המקעת-ער.

א. כהן:

ישנן שתי הצעות פלוס תיקון, התיקון
אינו סותר אף אחת מההצעות.

היו"ר ט. כנסוב:

ההצעה או רח: עבירות סטודיוסים.
אין צורך לפרט מה הן העבירות. כאשר
יובא בפנינו החוק נוכל להתווכח על הצעתו של חבר הכנסת מבניאל.
ברצוני להציע תיקון.

ע. גונברין:

א. כהן:

קודם נצביע את ההצעות ואחר-כך את
התיקונים.

היו"ר ט. כנסוב:

ה י צ ג ע ה

- 10 - בעד ההצעה, כפי שנוסחה ע"י היו"ר
- 14 - בעד הצעת חבר הכנסת מבניאל

בתקבלה ההצעה כפי שנוסחה ע"י היו"ר

א. כהן: אני חושב, שהצבעה זו אינה נותנת
תשובה נכונה. אני חושב בהצעה
הראשונה ע. הנוספת השניה והשלישית, וברצוני להוסיף עוד הוספת.
אין צורך יכול לשלול מטני להצטרף להצבעה הראשונה בתנאי שהיו בה כל
ההוספות.

א. כהן:

מוכרח להיות סדר סטודיוסים ביחס להצבעה.
אני הצעתי את התיקונים נצביע אחר-כך

היו"ר ט. כנסוב:

כן, איט לא התנגד לזה.

התיקון שלי אומר: במקרה שהאדמיניסטר-
ציה השתמשה בזכות זאת, ובית-המשפט
להוצע פיצויים שהשתלשלה עבור הנזקים

א. כהן:

זיכה את המאטם, צריך לאפשר לו
שנבדמו לו.

ישנו תיקון נוסף של חבר הכנסת טון,
שתהיה דלות של ערעור מנהלתי תוך

היו"ר ט. כנסוב:

שבועיים.

הצעתי היא: הערעור המנהלתי ייעשה
ע"י ועדה ציבורית.

א. מבניאל:

אבי מעמיד להצבעה את חיקונו של
חבר הכנסת אידוב כהן.

היו"ר ס. בנטוב:

ה צ ב ע ה

- בעד החיקון ל חבר הכנסת אידוב כהן - 6
- נגד - 2

החיקון ל חבר הכנסת אידוב כהן נתמכל

- בעד הצעת חבר הכנסת אבניאל - 5
- נגד - 7

החיקון ל חבר הכנסת אבניאל נדחה

ה ס ת י ג ו ת לחבר הכנסת אבניאל

- בעד הצעת חבר הכנסת בז'רנו - 4
- נגד - 7

הצעת חבר הכנסת בז'רנו נדחתה

ה ס ת י ג ו ת לחברי הכנסת בז'רנו ואבניאל

הייכנו את הפרק הטיפוסי פרט להצבעה
אחת על עונש סיניסום.

היו"ר ס. בנטוב:

למה עלינו לעבור לנקודה אחרת -
חוספת סזון לחיבוקות, זקני, חוליה ועובדי עבודה קשה. דנו כבר
בנקודה זאת בישיבה הקודמת והחלטנו לדחות את הטיפוסי ליישיבה זן.

ב. אבניאל:
הצעתי היא: תינתן חוספת סזון
לילדי, זקני, חוליה ועובדי
עבודה קשה לאחר אישור של ועדה רפואית מסללית.

ע. גוברין:
זה אומר, שהוועדה הרפואית המסללית
תצטרך לקבוע אם פועל סתכת העובד
בפטיש גדול, זכאי בחוספת סזון. ועובד סתכת העובד בפטיש קטן, אינו
זכאי לקבל חוספת סזון.

כאשר אורחיה, סלגבי חוליה תקבע
ועדה רפואית מסללית, יהיה לזה ערך רק אם תקבע לגבי כל סקרה וסקרה,
ובזה אני פוכן לתסוך. הפצב כיום הוא כזה, כל אדם שבא עם העודה-
רופא, המסלה נאלצת לתת לו חוספת סזון. זה היתה שיבה פרוסה פדוע
הודיע דב יוסף על הפסקת חלוקת חוספת סזון לחולי בתל-אביב. אולם
אינני מקבל, שכל סקרה וסקרה של פועל תקבע ועדה רפואית. בכל הארצות
קבעה ועדה רפואית בינלאומית מה זן עבודה קשה ומה איננה עבודה קשה.
עד כמה ידוע לי, אני אומר זאת בזהירות, היתה ועדה רפואית שבראשה
עמד רופא ותיק, ד"ר פקר, שקבעה איזה פועלים זכאים לחוספת סזון,
ולפי זה יקבלו הפועלים, באישור האיגוד המקצועי, את חוספת הסזון.
אני קובע שטוב מעביר לא הגיש כל תלויה, האיגוד המקצועי השתטס לרעה
בענין זה. יש מקום לאישור כל סקרה וסקרה על-ידי ועדה רפואית רק

במקרים של חולים.

ב. אבניאל:

ידועים לי מקרים רבים מאד, שוועדי-
פועלים הסליצו על וסתן תוספת סזון
נקלות רבה מדי. כטובן, כשיש לתת לכולם - אדרבא ואדרבא, וכדור
שנותני עבודה מרוצים מזה ואינם מערערים על כך. אולם אם אנו יושבים
בוועדת כלכלה ודנים על חלוקה בצדק וביושר את האין, לא צריך לסטור
לידי איגוד מקצועי את ההכרעה בענין זה, אלא צריך לסטור זאת לוועדה
רפואית. ישנם סוגי פועלים שאינם צריכים לקבל תוספת סזון ובכל-זאת
מקבליהם

א. כהן:

אני תומך במטטר הקיים לגבי תוספת-
סזון. ישנה הצעה, שוועדה מסלית
הטורכנת מבאי-כח רופאים ואנשי מקצוע תאשר כל מקרה, לא אתנגד לבדיקת
המצב אם באמת אין הפרזה ואי-צדק במטטר הקיים. אולם אני מציע,
שבטיכוסים שלנו ייאסר, כי במקרה של חירום תהיה זכות-קדימה לאספקת
סזון לילדים. אני מציע שיסת-חלוקה לפי כרטיסים ולא לפי אזורים.

ס. וילנר:

במקרה של עזרה קשה, אני מציע
להסתפק בהגדרה: "עבודה קשה"
בלי שיהיה צורך בוועדה רפואית, אלא לסטור על הנוהג הקיים. יחד
עם זאת אני מציע להוסיף בהגדרה הכוללת נשים הרות. דק במקרים של
חולים יש צורך באישור רפואי. אין צורך בוועדה רפואית, כי זה
יסבך את הפרוצדורה. אפשר לקבוע: כל מוסד רפואי שהוסמך לכך על-ידי
הממשלה כמו קופת-חולים ו"הדסה".

ע. גוברין:

אני סוכן לקבל זאת. אולם אני
קורא בעתון: "מסרד הבריאות
והסתדרות הרפואית הם שיקבעו בעתיד את סוגי החולים שיקבלו סנות-
סזון נוספות וכן את גודל הסנות. החלטה על כך נאקבלה בפגישה בין
שר הבריאות וד"ר סיבר" על-כך אני מציע שבחולל מכל הוויכוח.

ס. וילנר:

אין זה שייך לענין. זה שייך
לסוגים. מי יקבע אם איקט מסתיך
לאחר הסוגים? אם זה באופן אוטוטטי על-ידי כל רופא, לא אתנגד לזה.

היר"ר ס. בנטוב:

אני בכל-זאת סבור, כי בדו"ח שלנו
אנו צריכים להמליץ על נקודה זאת:
ההצעה היא: הוועדה מסליצה שתינתן תוספת מצרכים לתינוקות, חולים,
זקנים, נשים הרות ועובדי-עבודה קשה. אני מציע, שאת סוגי-הנהגים
תיקבע ועדה מסלית הטורכנת מטוסמי-תזונה ורופאים.

ישנן שתי הצעות אחרות: א) כל
מוסד רפואי מוסמך רשאי לתת מעודה; ב) המט לה תקיב ועדה רפואית
שתאשר זאת.

י. סטירן:

אני מציע, שאותה ועדה שרכזית
שקובעת את הסוגים תקבע סידורים
לגבי מקרים אינדיבידואליים של חולים.

החצעה במקבלה סת-מחד

היר"ר ס. בנטוב:

עכשיו עלינו לדון בהצעת חבר
הכנסת אידוב שתן לקבוע זכות-
קדימה בחלוקה לתינוקות וילדים.

ע. גוברין:

דבר זה לא יתכן, כי זה צריך
שיבדוים בכל שיסת החלוקה.

א. כהן:

אם כן, אני מסתיך את הצעת.

היר"ר ס. בנטוב:

אנו עובדים להצעה: שינוי בתפריט

ועדת הכלכלה
11.12.51

תפריט אלטרנטיבי ייקבע על-ידי ועדה מעורבת של צרכני, יצרנים וסוחרים -
תזונה בנבולות התקציב הקיים.

ע. גוברנין: אני מתנגד לכך.

ד. ספיר: לי נראה שהשאלה הרבה יותר עמוקה ממה שהיא נראית. באנגליה היתה נוסח המלחמה חלוקה לא לפי סוגי המצרכים, אלא לפי ערך הכסף. זוהי שיטה אצלנו מתעוררת השאלה - האם בקלות כזאת אפשר לעשות דבר כזה, בשעה שטובעים ספי שר המסחר והתעשייה, שלעיתים קרובים מה שאין רוצים, אלא מה שיש בטובן האפשרויות הכספיות.

ע. גוברנין: שר ספיר צודק בנקודה אחת. שמענו פה מה היו ההתלבטויות של הממשלה ליצור סני סלים לפי טעמן של העדות, כי לזה נחוצים מכונים גדולים. אם נקבל הטלצה כזאת, נעמיד את עצמנו במצב מגויף, כי הממשלה תביד שהיא הסבירה מה הם הקטעים בניצוץ דבר זה, והרועדה החליטה על כך בכל-זאת. אני מציע להסיר את ההצעה מסדר-היום, כי היא איננה מעשית בתנאים של היום.

ב. אבניאל: אני רואה אפשרות להמליץ, שבמסגרת החלוקה הקיימת יכוונו את המצרכים המיוחדים לעדות-המזרח.

ד. ליפטיץ: להצעה זו ישנן שתי פנים. זהו חלק של הצעה שהפנסיון, שהכנסת מחייבת את הממשלה לקיים את סל-המזונות מסנת 1950 על הערך התזונתי הכולל שלו. הצעה זו נפלה, אולם גם לאחרי שהצעה זו נפלה, יצד יני, שהוא לסוכת הממשלה, שהממשלה תוכל לסנות את התפריט, אבל טוב יהיה אם בענין זה תחליט ועדה ולא המשרד עצמו.

ט. לביא: אני מתנגד לרועדה תקבע זאת, אני מציע להמליץ, שהממשלה צריכה לדאוג לתפריט אלטרנטיבי במידה האפשרית.

ז. ספיר: הצעתי היא: הרועדה מציעה לקטת ועדה סופית אשר תבאן את ההצעות הטובות בתפריט המזונות ואת אפשרויות ההתאמה של סוגי מזונות טובים לסוגי האוכלוסיה הטובים.

ע. גוברנין: אני סוכן לקבל הצעה זו.

הצעה חדר הכנסת מס' 17 - בהסגלה יחד אחר.

היו"ר מ. בנמון: אנו עוברים לשאלת היבוא.

ביחס לזה היו לרוב הצעות:
(א) ריכוז היבוא בידי הממשלה;
(ב) להעביר ככל האפשר את יבוא המזון לצנזרות המסחריות;
(ג) שיטת יבוא מעורבת.

ע. גוברנין: אני סוכן, שרועדת המזנה לענייני יבוא, מתוך כך שהאצפה בה לסיין את עבודתה, כאשר שמעה את החוגים הטובים הקואורטיביים והפרטיים בענייני היבוא, לא שמעה את הר או פקידים מוסמכים מסדרון. על כן אראה פגם בכל הצעה שתקבל טרה נשמע את השר בענין זה. אני מציע לרועדה לא להצביע. אם יהיה הסכם טוב, אם לא - אעמיד את הצעתי להצבעה. עדיין איננו מסבילים את עבודתנו, ושאלה נכבדה זו ראוייה רועדת הפלפלה חדרן במידת עליה.

ע. גוברלין:

אני מציע שבמסגרת כולנו לא לקבל את החלטה בענין זה, ובנקודה זאת להסתייג לנו מה כל החומר, ולאשר ובתנאי אחר הבעיה על כל צדדיה - וכל לטכמה.

ט. לביא:

היות ולמענו שבא כוח סגור המסחר והתעשייה דעות טובות, והיות ולמענו שבא-כוח הירואני, גם הפרטי וגם הקואופרטיבי, את דעותיהם, אני מציע: הוועדה ממליצה שהמסלה תשאף לכך בכל יבוא הסחור ירוכז בידיה.

ד. ליבביץ:

הוסיפו הרבה הצעות לגופו של ענין וכעת בא חבר הכנסת גוברלין ומציע לקבל הצעה אחת, אשר מטעמה המעשים יהיו: מיידור הסגור הקיים. נהמה לי כי מה שמטענו על כה היה מסיק בכדי לקבוע את היטה הנכונה והיעילה.

א. כהן:

לסדר: הצעתו של חבר הכנסת גוברלין אין בה סגור דחיה. אני מציע להסכי להצעה זו כי היא מרחיקה-לכת מול: נתבאי, שנראה בדיון על יבוא - מילואים.

ס. וילנר:

הבעיה הזו איננה חדשה, ונידונה כבר בכנסת הראשונה וגם בכנסת היניה הזכירו אותה. אני חושך בהצעה של ריכוז היבוא בידי המסלה, ואני מציע שהצעה זו תחול לא רק על סחרכי סחור אלא על כל היבוא.

ע. גוברלין:

בין אם נקבל החלטה על ריכוז היבוא בידי המסלה ובין אם נקבל החלטה על העברת היבוא לציבורות המסחריות - האם זה יוצא לנו על חוץ? - זה אהודר. מינוי מסכי לסגור הקיים ויש לי הצעה שורת: הוועדה רשמה לפנייה את הוועדה המסלה, כי את הסחרכי תביא במסגרותיו על ידי רוכניה המאוטרית, אולם כבוד הוועדה דורש להיות והוועדה המאוטרית לא טעה מה דעת המסלה בענין זה, יש לסמוע את דעתה - אין לי כל אינטרס לדחות ענין זה - כמובן הוא, ורק אז לקבל החלטה.

היו"ר ס. בנטוב:

אם מוסכם, שלאחר שבטמע את דעת המסלה בענין זה, אין סתורפחים לגופו של ענין, ואם מוסכם החדו"ח יכלול בעיה זאת, אני מוכן לקבל זאת, אבל בדאונדי לתזכיר לחברי הוועדה שהצעה כזאת היא גם בישיבה הקודמת, אני מציע שבטיל על וועדת המסנה לעניני עבוא לסמוע את המסלה, ולהביא את מסגרותיה במני סלימת-הוועדה.

ד. ליבביץ:

לא נראית לי הצעה זו, אני חושב שסלימת-הוועדה איננה לסמוע את המסלה.

היו"ר ס. בנטוב:

אזכיר מקבל הצעה זאת, אבל חוזר על הצעתי, שוועדת המסנה לעניני עבוא תסמוע את המסלה.

ההצעה = בתקבלה

היו"ר ס. בנטוב:

היתה הצעה, שעליה נערו ויכוח, וזו רק להצביעה, הקמה ועדות של צדדים לתיקוח. על חפזיות הקטר.

היו"ר ס. בנטוב:
ע. גוברלין:

אני מציע להסתייג הצעה זו מעל הפרק.

ועדת הכלכלה
11.12.51

מא/ז.י.

אני מעמיד להצבעה את הצעת *

היו"ר ס. בנטוב:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת היו"ר ס. בנטוב - 3
נגד - 8

הצעה בדחמה

ה ס ת י ב ו ת לחברי הכנסת וילנר

הסיעות אינן יכולות לבוא בהסתייגות כזאת.

א. כהן:

ע. גוברין:
הצעת הנגדית להצעה זו היא הורעה רסמה לפנייה את הורעת המס לה, כי תפעיל את הארגונים הציבוריים לסיתופם בסדרי הפיקוח ולסייע בעדו.

היו"ר ס. בנטוב:
ישנה הצעה, להמליץ בפני האוצר להגיש לאחת מוועדות הכנסת תקציב של סטבע זר.

ע. גוברין:
אני מתנגד להצעה זו מבחינה פרוצודרלית, אני מציע שהיו"ר לא יצביע על הצעה זו עד אשר לא בטאל את ועדת הכנסת אם זה בסמכות הוועדה. לדעתי, זה בהחלט מסמכותה של ועדת הכספים ולא מסמכותה של ועדת הכלכלה.

היו"ר ס. בנטוב:
חבר הכנסת גוברין טועה, לא היתה הצעה שיביאו לנו את תקציב הסטבע זר, אלא לאחת מוועדות הכנסת.

ע. גוברין:
אני מצטער על שגיבשת את דברי. הפרובלמה הראשונה היא - האם אפשר לערוך תקציב סטבע זר או אי-אפשר. אני בדעה, שאין כל אפשרות לערוך תקציב לסטבע זר. אני חוזר על הצעתי, שאין זה מסמכותה של ועדת הכלכלה. אם ועדת הכנסת תחליט שזה בסמכותנו, אביא את הצעותי.

ס. וילנר:
היה תקדימ בכנסת הראשונה, שנציגי האוצר מסרו לישיבה משותפת של ועדת הכספים וועדת הכלכלה חומר אי-נפונסטובי, שסימס אחר-כך בסיום לדיון. לכן אני מציע, שגם הפעם תשב ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים שבה ירצה נציג האוצר על תקציב הסטבע זר.

י. ספיר:
בדיוני להציע הצעה: ועדת הכלכלה קובעת, כי דיון יעיל בקטר לפריגיות הסזון אפשרי רק לאור הידיעה המלאה והדיון ביחס לתקציב שיוער כולל של הסטבע הזר.

א. כהן:
אי-אפשר להתנגד להצעה להמליץ פני בפני המסילה להביא את תקציב הסטבע זר מולת דבר כזה אי-אפשר לעשות, אפטר להתנגד, להביא תקציב הסטבע הזר לכנסת. תלוי בתנודות יום-יום.

ע. גוברין:
הצעת חבר הכנסת ספיר אינה מטנה ליום דבר לגבי מעבתי הפרוצודרלית האוירית, פי אי-אפשר לערוך תקציב סטבע זר. מולם בטאלה זו כפולה לדיון רק ועדת כספים כי זה בסמכותה. חבר הכנסת ספיר טוען שאפשר לערוך תקציב סטבע זר, ואני טוען שאי-אפשר. ברור כזה יתכן רק בוועדת כספים. אני מבקש להעביר טאלה זו להחלטת ועדת הכנסת.

מא/ז

ועדת הכלכלה
11.12.51

היו"ר מ. בנטוב:
אינני מקבל את הערות הפרוצדורליות, כי אנו דנים בעניני מזון, ותקציב מטבע הזר כלול בעניני אלה. אנו רוצים, שהממשלה תערוך תקציב מטבע זר ותגיש אותו לכנסת.

י. ספיר: הצעת תיקון:

ועדת הכלכלה קובעת כי דיון יעיל בקשר לטענות המזון, אפשרי רק לאור הידיעה המלאה והדיון ביחס לתקציב מטבע כולל של המטבע הזר;

ועדת הכלכלה ממליצה לפני ועדת הכספים של הכנסת לדון בהצעה להביא תקציב מטבע כולל של מטבע זר בפני הכנסת לדיונה ולהחליטה.

היו"ר מ. בנטוב:
בחליט בשאלה זו בישיבה המאה שתערוך ביום שלישי הבא בשעה 10.

הישיבה נועלה בשעה 13.40.